॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सङ्स्थापयंति यज्ञस्य सन्तंत्या अविच्छेदायैन्द्राः पृशवो ये मुंष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत् त्रिष्टुभुस्तेनैन्द्राः समृंख्यै न देवताभ्यः सुमदं दधाति वायवे नियुत्वंते तूपरमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लभ्यते तस्माद्यद्वियंङ्वायुः (१)

वातिं तद्रियंङ्कःग्निर्दहित् स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वंते स्यादुन्मांद्येद्यजंमानो नियुत्वंते भवति यजंमानस्यानुन्मादाय वायुमतीं श्वेतवंती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेज्ञस्त्वायं हिरण्यग्भः समवर्तताग्र इत्यांघारमा घारयति प्रजापंतिर्वे हिरण्यग्भः प्रजापंतरनुरूप्त्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनां प्रत्या लभ्यते यद्धंश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणाः रूपं यत्तूंप्रस्तदश्वांनां यदन्यतीदन्तद्भवां यदव्यां इव शुफास्तदवीनां यद्जस्तद्जानां वायुर्वे पंशूनां प्रियं धाम् यद्वायव्यो भवंत्येतमेवैनंमभि संञ्जानानाः पृशव् उपं तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्रांजापत्या(३) इत्यांहुर्यद्वांयव्यं कुर्यात्प्रजापंतेरियाद्यत्प्रांजापत्यं कुर्याद्वायोः (३) अमुष्मिँ छोक आँ धुंवं चुरुणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिँ छोक ऋंध्रुयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मित्रेव लोक ऋंध्रोति यद्ष्टाकंपालुस्तेनाँ ग्रेयो यत् त्रिंकपालस्तेनं वैष्णवः समृद्धौ यः कामयेतास्मिँ छोक ऋंध्रुयामिति स चुरुं कुंवीता ग्रेर्धृतं

चुरुः कार्योंऽस्मिन्नेव लोक ऋंध्रोत्यादित्यो भंवतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथी अस्यामेवाधि यज्ञं तंनुते यो वै

एवोभयतः परिगृह्य यजमानोऽवं रुन्धे पुरोडाशेन वै देवा

ड्याद्यद्वांयव्यः पृशुर्भवंति तेनं वायोर्नेति यत्प्रांजापृत्यः पुरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेर्नेति यद्वादंशकपालस्तेनं वैश्वान्रान्नेत्यां ग्रावेष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमांणो-ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवता श्वेव यृज्ञं चा रंभते ऽग्निरंवमो देवतांनां विष्णुंः परमो यदां ग्रावेष्णवमेकांदशकपालं निर्वपति

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

देवताः (४)

विष्णौंस्तण्डुलास्तस्मांत् (५)

अग्निर्वेश्वानरो यथां संवथ्सरमास्वा (६)

काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छल्येषा वा अग्नेः प्रिया तुनूर्यद्वैश्वानुरः

संवथ्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथां सामि गर्भोऽवपद्यंते ताहगेव

तदार्तिमार्च्छेंद्वैश्वानरं द्वादेशकपालं पुरस्तान्निर्वपेथ्संवथ्सरो वा

प्रियामेवास्यं तुनुवमवं रुन्धे त्रीण्येतानिं ह्वी १ षिं भवन्ति त्रयं इमे लोका पृषां लोकाना १ रोहांय॥ (७)

युद्धयंश्चयुर्वच्चंश्रुणस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तरमांदास्वाष्टात्रिरेशव॥——[१] प्रजापितिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविश्वासम्यः पुनः सम्भवितुं नाशंक्रोथ्सौऽब्रवीदभ्रविदथ्स यो मेतः पुनः सश्चिनविदिति तं

नाशंक्रोथ्सोंऽब्रवीदृभ्रवदिथ्स यो मेतः पुनः सिश्चेनवदिति तं देवाः समंचिन्वन्ततो वै त आधुंवन् यथ्समचिन्वन्तचित्यस्य चित्यत्वं य एवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋभ्रोत्येव कस्मै कमृग्निश्चीयत् इत्याहरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भेवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेद्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यंसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्यंव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पशुमानंसानीति वा अग्निः (९)

चीयते प्शुमानेव भंवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्रयः प्रत्यं चं आत्मा संप्तम पुतावंन्त पुवैनंमुमुष्मिं ह्योक उपं जीवन्ति प्रजा-पंतिर्ग्निमंचिकीषत् तं पृथिव्यंब्रवीत्र मय्युग्निं चेष्युसेतिं मा धक्ष्यित् सा त्वांतिदृह्यमाना वि धंविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि यथौ त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाऽङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपांधत्तानंतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तद्भि मृंशेत्प्रजा-पंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाऽङ्गिर्स्वद्भुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्त संवध्सरमंबिभस्ततो वै स प्राजांयत् तस्माँथ्संवथ्सरं भार्यः प्रैव जांयते तं वसंवोऽब्रुवन्प्र त्वमंजिनष्ठा व्यं प्र जांयामहा इति तं वसुभ्यः प्रायंच्छुतं त्रीण्यहाँन्यबिभरुस्तेनं (१२)

त्रीणि च श्तान्यसृजन्त त्रयंस्नि श्यतं च तस्मौत् त्र्यहं भार्यः प्रेव जायते तात्रुद्रा अंब्रुवन्प्र यूयमंजिनिद्वं वयं प्र जायामहा इति त र रुद्रेभ्यः प्रायंच्छुन्त र षडहाँ न्यबिभरुस्ते न त्रीणि च श्तान्यसृजन्त त्रयंस्नि श्यतं च तस्मौत्षड्हं भार्यः प्रेव जायते तानांदित्या अंब्रुवन्प्र यूयमंजिनद्वं वयं (१३)

प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छुन्तं द्वाद्शाहाँन्यबिभरुस्ते त्रीणि च शतान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रिश्शतं च तस्मांद्वादशाहं भार्यः प्रैव जांयते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखाः सहस्रत्मीं य पृवमुख्यः साह्स्रं वेद् प्र सहस्रं पृशूनांप्रोति॥ (१४)

अग्निवान्पंशुमानंसानीति वा अग्निधंविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाऽङ्गिर्स्वद्भुवा सींद्

तेन तानांदित्या अंब्रुवन्प्र यूयमंजनिद्वं वयश्चंत्वारिष्ट्शचं॥______

२]

यजुंषा वा पृषा क्रियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते यदुखा सा वा पृषेतर्हि यातयाँमी सा न पुनः प्रयुज्येत्यांहुरग्ने युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूर्तमा इद्युखायाँ जुहोति तेनैवेनां पुनः प्र युंङ्के तेनायांतयामी यो वा अग्निं योग् आगंते युनिक्तं युङ्के युंञ्जानेष्वग्ने (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इत्यांहैष वा अग्नेर्योगस्ते नैवेनं युनक्ति युक्के युंआनेषुं ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यंङ्कि ग्निश्चेत्व्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रतिमयां चीयते यदिग्नियंश्चं चिनुयात्पृष्टित एन्माहृतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं न पतितु शक्क्रयादसुंवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनं मुत्तानम् (१६)

पुरुष्शीर्षम्पं दधाति मुख्त एवैन्माहुंतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिन्ते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रति दधाति द्विजुंहोति द्वे हि चक्षुंषी समान्या जुंहोति समान हि चक्षुः समृंद्धौ देवासुराः संयंत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यंदधत् तद्देवा वामभृतांवृञ्जत् तद्वांमभृतां वामभृतं यद्वांमभृतंमुप्दधांति वाममेव तया वसु यजंमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्के हिरंण्यमूर्धी भवति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिष्वास्य ज्योतिर्वामं वृङ्के द्वियजुर्भवित प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युञ्जानेष्वग्ने प्राचीनमुत्तानं वामभृतञ्जतुर्वि ४ शतिश्च॥____

आपो वर्रुणस्य पत्नंय आस्नता अग्निर्भ्यंध्यायताः समंभवत्तस्य रेतः परापत्त्तिद्यमंभवद्यद्वितीयं प्रापंतत्तद्सा-वंभवद्यं व विराड्सौ स्वराड्यद्विराजांवुप्दधांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तद्स्यां प्रतिं तिष्ठति तत्प्र जांयते ता ओषंधयः (१८)

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंति य एवं वेद प्रैव जांयते-ऽन्नादो भंवति यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्में सुमीची रेतः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमृन्यामुपं दध्यादुत्तमायांमृन्या रेतं एवास्यं सिक्तमाभ्यामुभयतः परिं गृह्णाति संवथ्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवंरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यव्रोहंतस्तदेनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमृग्निं चिंनुतेऽपंशीर्षामुष्मिं होके भंवति यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं होके भंवति चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथां देवा इहागमंन्वीतिहौंत्रा ऋतावृधः समुद्रस्यं वयुनंस्य पत्मं खुहोमिं विश्वकर्मणे विश्वाहामंर्त्यः ह्विरितिं स्वयमातृण्णामुंप्धायं जुहोति (२०)

पृतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुर्ण्मिं छोके भंवति य एवं वेदं सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यदग्निस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽसुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्यौऽग्निश्चितिंमुप्धायाभि पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ५) मृंशेचित्तिमचित्तिं चिनवृद्धि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृंजिना च मर्तांत्राये चं नः स्वपत्यायं देव दितिं च रास्वादिंतिमुरुष्येतिं यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओर्पधयः कर्ञ्चहोति स्वपृत्यायाष्टादंश च॥_______[४] विश्वकर्मा दिशां पतिः स नः पुशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै

नर्मः प्रजापंती रुद्रो वर्रुणोऽग्निर्दिशां पितः स नः पुशून्पातु सौं-ऽस्मान्पांतु तस्मै नमं पुता वै देवतां पुतेषां पशूनामधिपतयुस्ताभ्यो वा एष आ वृध्यते यः पंशुशीर्षाण्युंपुदधांति हिरण्येष्ट्रका उपं दधात्येताभ्यं एव देवताभयो नर्मस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्रौ ग्राम्यान्पशून्प्र दंधाति शुचार्ण्यानंपयिति किं तत्

उच्छि ५ षतीति यद्धिरण्येष्ट्रका उपदधाँत्यमृतं वै हिरंण्यममृतेंनैव ग्राम्येभ्यंः पुशुभ्यों भेषुजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रंथमा स्वंयमातृण्णा व्यानो द्वितीयांपानस्तृतीयानु प्राण्यांत्प्रथमा इ

स्वयमातृण्णामुपधायं प्राणेनैव प्राण समर्धयति व्यंन्यात् (२३) द्वितीयांमुपधायं व्यानेनैव व्यान १ समर्धयत्यपाँन्यात्तृतीयांमुपधाः समर्धयत्यथौं प्राणैरेवैन र समिन्द्धे भूर्भुवः सुवरितिं स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वंयमातृण्णा एताभिः खलु वै व्याहृंतीभिः प्रजापंतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृंतीभिः स्वयमातृण्णा

उंपदधांतीमानेव लोकानुंपधायैषु (२४)

लोकेष्विध प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा चक्षेषे त्वा तयां देवतंयाऽङ्गिर्स्वद्भुवा सींदाग्निना वै देवाः स्वयं लोकमंजिगा॰सन्तेन पतिंतुं नाशंक्रवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अंपश्यन्ता दिक्षूपांदधत तेनं सर्वतंश्चक्षुषा सुवर्गं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदधाति सर्वतंश्चक्षुषेव तदग्निना यजंमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

बृह्यवादिनो व्यंत्यादेषु यजंमानुक्षीणे च॥————[५]
अग्न आ यांहि वीतय इत्याहाह्वंतैवैनंमुग्निं दूतं वृणीमह्

इत्यांह हूत्वैवैनं वृणीतेऽग्निनाग्निः सिमध्यत् इत्यांह सिमंन्द्ध एवैनंमुग्निर्वृत्राणि जङ्कन्दित्यांह सिमंद्ध एवास्मिन्निन्द्र्यं दंधात्यग्नेः स्तोमम्मनामह् इत्यांह मनुत एवैनंमेतानि वा अहा ५ रूपाणि (२६)

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाहा र रूपाणि रुन्धे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्यत्याद्यातयाँम्रीर्न्या इष्टंका अयांतयाम्री लोकं पृणेत्येन्द्राग्नी हि बांर्हस्पत्येति ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानां बृह्स्पतिश्चायांतयामानोऽनुच्रवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानं चरत्यात्मा वे लोकं पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्माँत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनं चरित ता अंस्य सूदंदोहसः (२७)

इत्यांह् तस्मात्पर्रुषिपरुषि रसः सोमई श्रीणन्ति पृश्र्ञय इत्याहान्नं वै पृश्ञ्यन्नमेवावं रुन्धेऽर्को वा अग्निरुर्कोऽन्नमन्नमेवाव रुन्धे जन्मं देवानां विशिश्विष्वा रोंचने दिव इत्याहिमानेवास्में लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति तयां देवत्याऽिङ्गर्स्वद्भुवा सीदेत्यांहैषा वा इष्टंकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

क्षाणि स्वेवेहस्स्तया पोडंग या——[६]
स्वर्गाय वा एष लोकार्य चीयते यद्ग्निर्वर्ज्य एकाद्शिनी
यद्ग्नावेकाद्शिनीं मिनुयाद्वर्ज्ञणेन १ स्वर्गाक्षोकाद्दन्तर्दध्याद्यन्न
मिनुयाध्स्वरुपिः पृश्चर्च्यर्धयेदेकयूपं मिनोति नैनं वर्ज्ञण
स्वर्गाक्षोकादंन्तर्दधांति न स्वरुपिः पृश्चर्च्यर्धयति वि वा एष
इंन्द्रियेणं वीर्येणर्ध्यते योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमंणं प्रतीष्टं कामुपं दध्याक्षेन्द्रियेणं वीर्येण व्यंध्यते रुद्रो वा एष यद्ग्रिस्तस्यं तिस्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्चनूची ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यौऽग्निं चिनुतेंऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयांचितं ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र संवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र परिवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्र पृश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदावथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१) वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेद्वथ्सरेण नमंस्करोमि यतें रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नमंस्करोमि रुद्रो वा एष यद्ग्निः स यथां व्याघ्रः कुद्धस्तिष्ठंत्येवं वा एष एतर्हि सिश्चंतमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवैन र शमयति येंऽग्नयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णों जीवातेवे स्व। आपं त्वाऽग्ने मन्सापं त्वाऽग्ने तपसापं त्वाऽग्ने दीक्षयापं त्वाऽग्ने उपसद्भिरापं त्वाऽग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने दिक्षणाभिरापं त्वाऽग्नेऽवभृथेनापं त्वाऽग्ने वृशयापं त्वाऽग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवैनंमाप्नोति॥ (३३)

गायत्रेणं पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तराभ्यां पक्षावोजं एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायंज्ञायज्ञियेन पुच्छंमृतुष्वेव
प्रति तिष्ठति पृष्ठेरुपं तिष्ठते तेजो वै पृष्ठानि तेजं एवास्मिन्दधाति
प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् सोंऽस्माथ्सृष्टः परांङ्गेत्तं वांरवन्तीयंनावारयत्
तद्वांरवन्तीयंस्य वारवन्तीयृत्व इथैतनं इथेती अंकुरुत् तच्छौतस्य
इथैतत्वम् (३४)

यद्वांरवन्तीयेंनोपतिष्ठंते वारयंत एवैन १ श्यैतेनं श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदयेनापिपक्षं प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणमेवास्यं गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः

दुध्रः (३७)

शीर्ष्णाग्नेः शिर् उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रैष्टुंभेन छन्दसेन्द्रेंण देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि (३५)

जागंतेन छन्दंसा सिवता देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यानुष्टभेन छन्दंसा मित्रावरुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सांदयामि पाङ्केन छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपातमानमृग्निं चिनुतेऽपातमामुष्मिं ह्योके भवित यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके भवित्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके भवित् य एवं वेदं॥ (३६)

श्येत्वं प्रतीच्यां वा दिशा सांदयाम् यः सात्मांनश्चित्ते ह्यविश्वातिश्वा——[2] अग्नं उदधे या त इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट तस्यांस्ते नम्स्तस्यांस्त उप जीवंन्तो भूयास्माग्नं दुध्न गह्य किश्शिल वन्य या त इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट तस्यांस्ते उप

जीवंन्तो भूयास्म पश्च वा एतें। उग्नयो यचितंय उदधिरेव नामं प्रथमो

द्वितीयो गह्यंस्तृतीयः कि॰शिलश्चंतुर्थो वन्यः पश्चमस्तेभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादंध्वर्यं च यजमानं च प्र दंहेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेनैवैनांञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न

मुरुद्धिरुत्तरुतः पातु (४०)

यर्जमानो वाङ्गं आसन्नसोः प्राणौंऽक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रं बाहुवोर्बलमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तुनूः (३८)

त्नुवां मे सह नमंस्ते अस्तु मा मां हिश्सीरप् वा एतस्मांत्प्राणाः क्रांमन्ति योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्मं आसन्नुसोः प्राण इत्यांह प्राणानेवाऽऽत्मन्धेते यो रुद्रो अग्नौ यो अपस् य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्त्वाहुंतिभागा वा अन्ये रुद्रा हिवर्भागाः (३९)

अन्ये शंतरुद्रीय हुत्वा गांवीधुकं चुरुमेतेन यर्जुषा चर्मायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेंनैवेन शमयित तस्य त्वे शंतरुद्रीय हुतमित्यांहुर्यस्यैतद्ग्री क्रियत इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तौत्पान्तु पितरंस्त्वा यमरांजानः पितृभिदिक्षिणतः पौन्त्वादित्यास्त्वा विश्वेर्देवैः पश्चात्पौन्तु द्युतानस्त्वां मारुतो

देवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा वर्रणराजानोऽधस्तौचोपरिष्टाच पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति यथ्सश्चितमाज्येन प्रोक्षति तेनं पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

इप्रस्तृन्द्हिक्पांगः पातृ हात्रिरंशचा [९] समीची नामांसि प्राची दिक्तस्यांस्तेऽग्निरिधंपतिरसितो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं इन्द्रोऽधिपतिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्याँस्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदींची दिक्तस्यांस्ते

वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपत्नी नामांसि बृह्ती दिक्तस्याँस्ते बृह्स्पतिरधिपतिः श्वित्रो वृशिनी नामांसीयं दिक्तस्याँस्ते यमोऽधि-पतिः कुल्माषंग्रीवो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवतां अग्निं चित र रेक्षन्ति ताभ्यो यदाहृतीर्न जुंहुयादेष्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहृंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेंनैवैनांञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न

यर्जमानो हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषेवः सलिलो निलिम्पा नामं (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगेरो विज्ञिणो नामं स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषवो गह्वरोऽवस्थावानो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषवः समुद्रोऽधिपतयो नामं स्थ तेषां व उपिरं गृहा वर्षं व इषवोऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अन्नं व इषंवो निमिषो वांतनामन्तेभ्यों वो नमस्ते नो मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयाँन्त्रीणाति द्र्या मंधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनाँन्त्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहताद इति (४६)

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनांन्प्रीणातीम स्तन्मूर्जस्वन्तं धयापां प्रप्यांतमग्ने सिर्रस्य मध्यें। उथ्सं जुषस्व मधुंमन्तमूर्व समुद्रिय सदेनमा विशस्व। यो वा अग्निं प्रयुज्य न विमुश्चिति यथाश्वों युक्तोऽविमुच्यमानः क्षुध्यंन्पराभवंत्येवमंस्याग्निः परां भवति तं पराभवंन्तं यजमानोऽनु परां भवति सोंऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भ्वतीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णा इसुर्चं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मादाहुर्यश्चेवं वेद यश्च न सुधाय है वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनं प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्याँस्ते द्विष्मो यश्चं निलिम्पा नामेह गृहा इतिं लूक्षो वसीयान्भवति॥——[१०]

इन्द्रांय राज्ञें सूक्रो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णों यमाय राज्ञ ऋश्यं ऋष्भाय राज्ञे गव्यः शाँदूलाय राज्ञें गौरः पुरुषराजायं मुर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंङ्गोः किमिः सोमंस्य राज्ञेः कुलुङ्गः

कृष्णो रात्रिंयै पिकः क्ष्विङ्का नीलंशीर्ष्णी तेंऽर्यम्णे धातुः

15

-[१५]

पञ्चमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

कंत्कटः॥ (५३)

सौरी बलाकश्यों मयूरं श्येनस्ते गन्धर्वाणां वसूनां कृपिञ्जलो रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुंण्डुणाची गोलत्तिका ता अपस्रसामरंण्याय समरः॥ (५४)

बृह्स्पतंये शित्पुटः॥ (५)
————[१७]
शको भौमी पात्रः कशो मान्थीलवस्ते पितणामंतनां जहंका

शकां भौमी पात्रः कशों मान्थीलवस्ते पिंतृणामृंतूनां जहंका संवथ्सराय लोपां कृपोत् उलूंकः शृशस्ते नैर्ंऋताः कृंकवाकुंः सावित्रः॥ (५६)

बलांय पुरुषमृगः सोरी पृंपतः शकाष्टादंशाष्टादंशाः ——[१८] रुर्रू रौद्रः कृंकलासः शुकुनिः पिप्पंका ते शर्ययायै हरिणो मारुतो ब्रह्मणे शार्गस्त्रक्षुः कृष्णः श्वा चेतुरक्षो गर्दभस्त इतरजनानामग्रये धृङ्कां॥ (५७)

अलुज औन्तरिक्ष उद्रो मृद्धः प्रवस्तेंऽपामदिंत्यै ह स् स् साचिरिन्द्राण्यै कीर्शा गृध्धः शितिकक्षी वाँर्ध्राण्यसस्ते दिव्या द्यांवापृथिव्यां श्वावित्॥ (५८) सुपूर्णः पाँर्जुन्यो हुर्सो वृको वृषदुर्शस्त ऐन्द्रा अपामुद्राँ-ऽर्यम्णे लोपाशः सिर्हो नंकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय कामाय परस्वान्॥ (५९)

अलुजः सुंपुर्णौऽष्टादंशाष्ट्रादंश॥____

[38]

आ्रियः कृष्णग्रीवः सारस्वती मेषी बुभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शितिपृष्ठो बार्हस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कल्माषं ऐन्द्राग्नः सर्हितोऽधोरामः सावित्रो वारुणः पेत्वः॥ (६०)

आग्रेयो टावि 🖁 श्राति:॥__

. . . 1

अश्वंस्तूपरो गोंमृगस्ते प्रांजापृत्या आँग्नेयौ कृष्णग्रींवौ त्वाष्ट्रौ लोमशस्वथौ शिंतिपृष्ठौ बांर्हस्पत्यौ धात्रे पृंषोद्रः सौर्यो बलक्षः पेर्त्वः॥ (६१)

अश्वः षोडंश॥

[२३]

अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनङ्घानधोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंजुतनांभी वैश्वदेवौ पि्शङ्गौ तूपरौ मांरुतः कुल्मार्ष आग्नेयः कृष्णोऽजः सारस्वती मेषी वांरुणः कृष्ण एकंशितिपात्पेत्वः (६२)

अग्नयोऽनींकवते द्वावि १ शतिः॥—

[xc]

यदेर्केन प्रजापंतिः प्रेणानु यजुषापों विश्वकर्माग्र आ याहि सुवर्गाय वज्रों गायत्रेणाग्नं उदधे समीचीन्द्रीय मृयुर्पां बलीय पुरुषमृगः सौरी पृंषतः शका रुर्हरलुजः सुंपूर्ण आग्नियोऽश्वोऽग्नयेऽनीकवते चतुर्वि < शतिः॥ २४॥

यदेकेन स पापीयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तदेवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा अपां नप्रेऽश्वंस्तूपरो द्विषंष्टिः॥६२॥ यदेकेनैकंशितिपात्पेत्वं:॥

हरिः ॐ॥ ॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चम्काण्डे पश्चमः प्रश्नः समाप्तः॥५-५॥

A generated on February 28, 2025